

MESSAGE OF HIS HOLINESS
POPE LEO XIV
FOR THE 10th WORLD DAY OF PRAYER
FOR THE CARE OF CREATION 2026

[1st of September 2026]

Geliefde broeders en zusters,

Onze Heer Jezus Christus is gekomen opdat wij leven zouden hebben, en wel in overvloed (vgl. Joh. 10:10). Deze gave van leven vormt de kern van onze missie als discipelen en van onze gezamenlijke roeping om een beschaving van liefde op te bouwen. Nu we deze Wereldgebedsdag voor de Zorg voor de Schepping vieren, worden we opnieuw uitgenodigd om na te denken over de gave van het leven en de aarde die het in stand houdt te koesteren, want dit zijn concrete manieren om onze Schepper te prijzen.

Vandaag de dag zijn we getuige van vele crises en veel menselijk lijden. Tegelijkertijd lijkt de verstoring van het harmonieuze evenwicht van de schepping te versnellen. Deze verschijnselen staan niet los van elkaar; ze vormen één smeekbede om genezing en vrede, voortkomend uit een gewonde wereld.

De God van het leven, geopenbaard in Jezus Christus, biedt een vrede die de wereld niet kan geven: "Vrede laat Ik u na, mijn vrede geef Ik u" (Joh. 14:27). Deze vrede is noch oppervlakkig, noch vluchtig; Het vloeit voort uit de blijvende liefde van Christus en zijn zorg voor ieder mens.

Toch staat deze belofte van vrede in schril contrast met de realiteit die we in veel delen van de wereld zien. De profeet Jesaja sprak over een tijd waarin volken "hun zwaarden tot ploegscharen zullen omsmeden" (Jesaja 2:4), en zo datgene wat het leven vernietigt, zullen omvormen tot datgene wat het leven in stand houdt. Maar vandaag de dag zien we maar al te vaak het tegenovergestelde, nu de inspanningen zich blijven richten op geweld en oorlog.

Oorlog laat wonden achter die veel verder reiken dan het slagveld. Het eist levens, scheurt gezinnen uiteen en dwingt miljoenen mensen hun huizen te ontvluchten, waardoor angst, onrecht en verdeeldheid toenemen (vgl. Gaudium et Spes, 77-82). Oorlog laat ook sociale en ecologische verwoesting achter die generaties lang voortduurt. Bovendien creëert de wisselwerking tussen gewapende conflicten en milieuvervuiling vaak een vicieuze cirkel die ecosystemen vernietigt, essentiële hulpbronnen zoals lucht en water vervuult en de voedselzekerheid ondermijnt. Dit wakkert armoede, ongelijkheid en nieuwe sociale spanningen aan die kunnen bijdragen aan het ontstaan van verdere conflicten.

Bovendien veroorzaakt oorlog wonden die het hele weefsel van het leven beschadigen, niet alleen individuen en gemeenschappen, maar ook hun bredere netwerk van relaties met de hele mensheid en hun harmonie met de schepping. Het onthult een dieperliggend falen om naar Gods beeld en gelijkenis te leven, het leven te respecteren en zorg te dragen voor de aarde die ons is toevertrouwd. Dit is niet alleen een politiek falen, maar ook een moreel en spiritueel falen. Geworteld in verwrongen verlangens en het misbruik van menselijke vrijheid en macht, staat oorlog in schril contrast met het evangelie van de vrede.

De bovengenoemde crises vragen niet alleen om verantwoordelijkheid, maar ook om een bekering van het hart die vrucht zal dragen in een diepere trouw aan God, liefde voor elkaar en respect voor de schepping. De disharmonie die we in de wereld zien, zoals geweld, onrecht en ecologische degradatie, is immers niet simpelweg het gevolg van gebrekkige systemen of structuren; Het is een 'symptoom van de diepere tweedeling die geworteld is in de mensheid zelf' (Gaudium et Spes, 10). Het menselijk hart is immers de plek waar de diepste conflicten zich ontfouwen en onze gevallen toestand zich openbaart. Het is niet slechts de zetel van emoties, maar het centrum van de mens – de plaats waar rede, verlangen, wil en geweten samenkomen. Hier worstelen we met de tegenstrijdige verlangens in ons tussen liefde en onverschilligheid, waarheid en illusie, rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid (vgl. Jakobus 1:14-15). De wonden van de oorlog en de aantasting van de aarde zijn dus diep verbonden met de toestand van het menselijk hart. De conflicten die de mensheid kwelen, zijn in veel opzichten de uiterlijke uiting van innerlijke onenigheid en verdeeldheid. Wanneer het hart verstoord is, lijden relaties daaronder en beginnen de structuren die we bouwen die wanorde te weerspiegelen.

Paus Benedictus XVI herinnerde ons eraan dat “de uiterlijke woestijnen in de wereld groeien, omdat de innerlijke woestijnen zo uitgestrekt zijn geworden” (Homilie bij de plechtige inauguratie van het Petrusambt, 24 april 2005). Dit roept ons op te erkennen dat wat om ons heen gebroken is, op een bepaalde manier ook in ons gebroken is. Om een vreedzame samenleving op te bouwen, moeten we daarom niet alleen structuren hervormen, maar ook ons hart vernieuwen. De diepgewortelde oorzaken van conflicten en de uitbuiting van de schepping komen voort uit een ethische en culturele crisis, waaronder het verlies van een gevoel voor grenzen, het verlangen naar dominantie, het najagen van onmiddellijke winst en het onvermogen om de door God gegeven waardigheid van ieder mens te erkennen.

De profetische oproep om “zwaarden tot ploegscharen om te smeden” (Jesaja 2:4) is daarom niet alleen een visie voor naties, maar een oproep aan ieder mens. Het nodigt ons uit om schade om te zetten in leven. Deze transformatie kan echter niet alleen door uiterlijke veranderingen worden bereikt. Het vereist, door samenwerking met Gods genade, een diepere persoonlijke en collectieve bekering – een terugkeer tot God, die onze verlangens zal herordenen, onze wonden zal helen en ons zal helpen groeien in deugd.

Zonder deze innerlijke transformatie zal de vrede fragiel en van korte duur blijven. Maar waar harten vernieuwd worden, openen zich nieuwe mogelijkheden. Wat gebruikt is voor vernietiging, kan worden omgeleid naar leven, naar de zorg voor de armen, de voeding van de hongerigen en de bescherming van de schepping. Dit is de weg van authentieke ecologische bekering, waar de effecten van onze ontmoeting met Jezus Christus zichtbaar worden in onze relatie met de wereld om ons heen (vgl. Franciscus, *Laudato Si'*, 217). Vrede begint dus in het hart en stroomt naar buiten, naar onze relaties, gemeenschappen en de bredere wereld.

Hoewel de uitdagingen waar we voor staan enorm zijn, laat God ons niet zonder de middelen tot genezing en transformatie. In plaats van de wapens van oorlog, schenkt de God van de vrede ons de kracht om te genezen, te verzoenen en een beschaving van liefde op te bouwen. Op deze manier worden we geroepen om de vele 'ecosystemen' die ons zijn toevertrouwd te beschermen: de ecosystemen van de schepping, van menselijke relaties en van het menselijk hart zelf.

Laten we ons een wereld voorstellen waarin de energie die nu in oorlog wordt geïnvesteerd, wordt ingezet voor integrale menselijke ontwikkeling, voor het overwinnen van armoede, het beschermen van de menselijke waardigheid en het verzoenen van verdeelde volkeren. Zo'n visie weerspiegelt het geloof in de komst van Gods Koninkrijk.

De ware instrumenten voor het bouwen van vrede zijn geen vernietigingswapens, maar waarheid, dialoog, geduld, goedheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid, begrip, zorg en liefde. Deze komen voort uit harten die gevormd zijn door het Evangelie en gevoed worden door Gods genade. Alleen deze eigenschappen bezitten de kracht om individuen te transformeren, gemeenschappen te vernieuwen en de wonden van onze wereld te helen.

Geliefde broeders en zusters, de weg voor ons is duidelijk, hoewel niet gemakkelijk. We zijn geroepen om ons hart te laten vernieuwen, zodat we vrede kunnen zoeken en zorg kunnen dragen voor de schepping. De Schrift zegt ons dat we ons hart moeten bewaken, want alles wat we doen vloeit daaruit voort (vgl. Spreuken 4:23).

Als we deze taak met nederigheid en geloof op ons nemen, zullen we medewerkers worden in Gods werk van vernieuwing. We zullen langzaam maar zeker van de woestijn naar de tuin gaan, van verdeeldheid naar gemeenschap en van geweld naar vrede.

Moge de Heer ons de moed geven om dit pad te bewandelen, zodat in onze tijd zwaarden inderdaad tot ploegscharen worden omgesmeed, de belofte van het Evangelie dieper wortel schiet in onze wereld en de vrede van Christus heerst over de hele schepping.

Van het Vaticaan, 15 augustus 2026, Assunzione della B.V. Maria.